Szanowni Państwo!

Utarło się przekonanie, że na ryby trzeba jeździć do tych regionów kraju, gdzie występują liczne jeziora - na Mazury, na Pomorze... Tylko wytrawni wędkarze wiedzą, że to nieprawda. Wystarczy bowiem dokładniej spenetrować akweny i zbiorniki wodne w województwie łódzkim by przekonać się, że wędkarską przygodę można przeżyć także tu, w samym sercu Polski.

Łódzkie obramowane jest czterema rzekami: Wartą, Pilicą, Bzurą i Rawką. Na Warcie i Pilicy powstały Zbiornik Jeziorsko i Zalew Sulejowski dwa wielkie spiętrzenia, które od lat przyciągają nie tylko miłośników żeglarstwa, windsurfingu i pływania, lecz także właśnie wędkarzy. Nie brakuje i mniejszych zbiorników wodnych, będących znakomitymi łowiskami.

Nieprawdziwe są też stereotypy, że wody regionu łódzkiego zanieczyszczone są przez przemysł. Od czasów, kiedy Ner mienił się wszystkimi kolorami tęczy, bo zakłady chemiczne spuszczały do niego barwniki, bardzo wiele się zmieniło. Nie ma już wielkich fabryk i przetwórni, które odprowadzały swoje odpady do rzek. Wiele z nich upadło i zaprzestało działalności, a w tych istniejących bardzo dba się o czystość środowiska. Wiedzą o tym nie tylko ludzie, ale i ryby, które na dobre powróciły do wód w regionie.

Wędkarstwo jest w Polsce bardzo popularnym sposobem relaksu. Doceniają to właściciele gospodarstw leżących nad rzekami, rzeczkami i jeziorami. Coraz częściej budują stawy i sztuczne jeziora, proponując wypoczynek nad tego rodzaju łowiskami. Wśród wędkarzy rośnie zainteresowanie takimi propozycjami.

Wychodząc naprzeciwko potrzebom miłośników wędkowania przygotowaliśmy mapę łowisk i atrakcyjnych akwenów w województwie łódzkim. Uzupełniliśmy ją o informacje na temat zasobów łowisk, przydatnych adresów oraz kontaktów z właścicielami i organizatorami wypoczynku nad spławikiem. Mamy nadzieję, że nasza publikacja przekona wszystkich wędkarzy, że warto przyjechać do województwa łódzkiego, złowić taaaaaką rybę, a przy okazji poznać piękno i bogactwo całego regionu.

Jak życzy się przed wędkowaniem - połamania kija!

Marszałek Województwa Łódzkiego

Witold Stępień

Witold Stępień

WODY W WOJEWÓDZTWIE ŁÓDZKIM

Sieć rzeczna województwa łódzkiego składa się z trzech systemów rzecznych: Warty, Pilicy i Bzury. Region przecina główny dział wodny Wisły i Odry - przebiegający od południa z okolic Radomska, ku północy przez Łódź i Łęczycę. Warta wraz z siecią swoich dopływów - Liswartą, Oleśnicą, Wężnicą, Widawką i Nerem - odprowadza do Odry wody z zachodniej połowy województwa. Do Wisły odprowadzają wody ze wschodniej części województwa Pilica z jej dopływami Czarną, Luciążą i Wolbórką oraz Bzura z jej dopływem Rawką w części północnej.

W Łódzkiem jedynymi naturalnymi zbiornikami wody stojącej w postaci jezior są niewielkie starorzecza. Dostępne zasoby wód powierzchniowych województwa zostały zwiększone w wyniku retencjonowania w specjalnie budowanych w tym celu zbiornikach, z których największe powstały w dolinach Warty i Pilicy. Zbiornik Jeziorsko, jeden z największych w Polsce, powstał na Warcie w celu gromadzenia wody dla potrzeb rolnictwa i ochrony przeciwpowodziowej doliny Warty. Na zaporze zbiornika uruchomiono również elektrownię wodną. Zbiornik Sulejowski, piętrzący wody Pilicy i Luciąży, powstał na potrzeby wodne gospodarki komunalnej Łodzi. Obecnie chroni między innymi Tomaszów Mazowiecki przed powodziami i służy do produkcji energii elektrycznej. Położenie obu tych zbiorników w bliskim sąsiedztwie skupisk ludności miejskiej, spowodowało, że wśród sposobów ich wykorzystania szybko pojawiła się funkcja rekreacyjna w tym wędkarska. Na wielu mniejszych rzekach utworzono lokalne zbiorniki retencyjne (*Miedzna*, *Próba*, *Joachimów-Mogiły, Ziemiary, Leźnica, Czarnocin, Kodrąb, Słok, Wawrzkowizna i inne*), są one zarybiane przez koła PZW.

Wśród ponad 200 gospodarstw agroturystycznych regionu łódzkiego kilkadziesiąt utrzymuje stawy i oferuje możliwość wędkowania, wędzenia i przyrządzania ryb na wiele sposobów. Część z nich wyspecjalizowała się właśnie w obsłudze miłośników wędkowania.

Na niniejszej mapie pokazaliśmy też część prywatnych łowisk, gdzie każdy może przyjechać i zakupić możliwość połowu oraz złowionych ryb. Takich miejsc jest zapewne więcej, zostały umieszczone te, które są w informacji turystycznej gmin oraz reklamują się w Internecie.

Przypominamy, że Dzień Wędkarza jest obchodzony 19 marca.

Redakcja

ZASADY AMATORSKIEGO POŁOWU RYB

PRAWA WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW

1. Prawo do wędkowania w wodach użytkowanych przez Polski Związek Wędkarski mają członkowie PZW i osoby niezrzeszone w PZW, posiadający kartę wędkarską, przestrzegający zasad ujętych w niniejszym Regulaminie, po uzyskaniu zezwolenia uprawnionego do rybactwa.
2. Zasady wydawania kart wędkarskich regulują przepisy ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, z p. zm.
3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do 14 lat oraz cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce.
4. Prawo do samodzielnego wędkowania ma wędkarz, który ukończył 14 lat, z tym, że młodzież do 16 lat nie ma prawa do wędkowania w porze nocnej bez nadzoru osoby uprawnionej do opieki.
5. Członek PZW do lat 14 ma prawo wędkować z następującymi ograniczeniami: w ramach własnego łowiska, zgodnie z limitem ilościowym i wagowym, wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej, posiadającej kartę wędkarską.
6. Młodzież niezrzeszona w PZW (do lat 14) ma prawo wędkować:
a) wyłącznie pod opieką i w ramach uprawnień, stanowiska i dziennego limitu połowu ryb osoby pełnoletniej, posiadającej kartę wędkarską, metodą gruntowo-spławikową, mają prawo wędkować dwie osoby, każda na jedną wędkę. Udostępnienie stanowiska i limitu dwóm osobom nie wyklucza wędkowania opiekuna na jedną wędkę.
b) wyłącznie pod opieką i w ramach uprawnień i dziennego limitu połowu osoby pełnoletniej, posiadającej kartę wędkarską, metodą spinningową i muchową. Przekazanie uprawnień nie wyklucza wędkowania opiekuna na jedna wędkę.
7. Dopuszcza się wędkowanie kilkuosobowych grup młodzieży nie posiadających kart wędkarskich, pod nadzorem opiekuna posiadającego stosowne uprawnienia oraz zezwolenie wydane przez zarząd okręgu PZW. Każda osoba z grupy ma prawo łowić wyłącznie na jedną wędkę, z zachowaniem uprawnień do własnego stanowiska i dziennego limitu połowu przysługującego członkowi PZW.
8. Członek PZW ma prawo udostępnić współmałżonkowi, posiadającemu kartę wędkarską, jedną ze swoich wędek do wędkowania, w granicach przysługującego mu stanowiska i limitu połowu, bez konieczności uiszczania przez współmałżonka składki członkowskiej oraz składki na ochronę i zagospodarowanie wód. Powyższe ma wyłącznie zastosowanie przy wędkowaniu dopuszczającym łowienie na dwie wędki.

OBOWIĄZKI WĘDKUJĄCEGO W WODACH PZW

1. W czasie wędkowania wędkarz ma obowiązek posiadać: kartę wędkarską, zezwolenie wydane przez uprawnionego do rybactwa i inne dokumenty wymagane przez wydającego zezwolenie.
2. Przed przystąpieniem do wędkowania, wędkarz zobowiązany jest do ustalenia do kogo należy wybrane przez niego łowisko i czy nie obowiązują na nim dodatkowe ograniczenia.
3. Przy wyborze i zajmowaniu miejsca na łowisku pierwszeństwo ma ten wędkarz, który przybył na nie wcześniej. Przy zajmowaniu stanowisk wędkujący powinni zachować między sobą odpowiednie odstępy. Odstępy te mogą być zmniejszone tylko za zgodą wędkarza, który wcześniej zajął dane stanowisko.
4. W czasie wędkowania wędki muszą być pod stałym nadzorem.
5. Wędkarz zobowiązany jest posiadać przyrząd do wyjmowania haczyków z pysków ryb. Ryby z haczyka należy uwalniać z zachowaniem maksymalnej ostrożności.
6. Wędkarz zobowiązany jest utrzymać w czystości stanowisko wędkarskie w promieniu min. 5 metrów, bez względu na stan, jaki zastał przed rozpoczęciem połowu.
7. Obowiązkiem wędkarza jest opuszczenie łowiska, jeśli rozgrywane mają być na nim zawody sportowe. Organizator zawodów musi posiadać pisemne zezwolenie uprawnionego do rybactwa.
8. W przypadku zauważenia zanieczyszczenia wody lub jego skutków, jak np.: śnięte ryby, zmiana koloru wody, plamy olejowe, nienaturalny zapach, wędkarz ma obowiązek natychmiast zawiadomić o tym zarząd najbliższego koła lub okręgu PZW, policję albo najbliższy organ administracji publicznej.
9. Jeżeli wędkarz złowi rybę oznakowaną i zabiera ją, ma obowiązek przesłać do zarządu okręgu PZW, na którego terenie została ona złowiona, znaczek i kilka łusek wyjętych powyżej linii bocznej ryby, podając jej gatunek, długość i ciężar oraz miejsce i datę połowu.

ZASADY WĘDKOWANIA

1. Wędka

Wędkarz ma obowiązek posługiwać się wędką składającą się z wędziska o długości co najmniej 30 cm, do którego przymocowana jest linka zakończona:
a) jednym haczykiem z przynętą, albo
b) w metodzie muchowej, nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż dwa ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 30 mm, albo
c) w metodzie spinningowej i trolingowej, sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż dwa haczyki; haczyk może mieć max. cztery ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 30 mm;
d) przy połowie ryb spod lodu:
- jednym haczykiem z przynętą, przy czym haczyk może mieć max. trzy ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały one poza obwód koła o średnicy 20 mm, albo
- sztuczną przynętą wyposażoną w max. dwa haczyki, przy czym każdy haczyk może mieć max. trzy ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 20 mm;

2. Przynęty

a) jako przynęty mogą być stosowane:
- przynęty naturalne: zwierzęce i roślinne,
- przynęty sztuczne;
b) zabrania się stosować jako przynęt (zanęt) :
- zwierząt i roślin chronionych,
- ikry rybiej;
c) przynęty naturalne zwierzęce to organizmy żywe lub martwe oraz ich części. W przypadku stosowania ryb jako przynęt, mogą być użyte tylko ryby wymiarowe lub nie objęte wymiarem ochronnym oraz nie znajdujące się w okresie ochronnym;
d) przynęty naturalne roślinne to rośliny, ich części oraz przetwory z nich (np. ciasta i pasty). Do przynęt tych zalicza się też sery;
e) przynęty sztuczne to grupa przynęt wykonanych z różnych materiałów naturalnych lub sztucznych. Przynęty te mogą być uzbrojone najwyżej w dwa haczyki o rozstawie ostrzy nie większym niż szerokość przynęty sztucznej (z tolerancją do 2 mm);

3. Wędkowanie

a) w wodach użytkowanych przez PZW można wędkować przez całą dobę, z wyjątkiem wód krainy pstrąga i lipienia (informator PZW), gdzie wolno wędkować tylko w porze dziennej, tj. 1 godz. przed wschodem słońca i 1 godz. po zachodzie słońca;
b) zabrania się łowić ryby w ustalonych dla nich okresach i oznakowanych miejscach ochronnych, tj.: tarliska, krześliska, zimowiska, mateczniki. Zabrania się połowu w obrębach ochronnych i hodowlanych;
c) wędkarz ma obowiązek przestrzegać limitów dziennych połowów;
d) ponadto wędkarzowi nie wolno:
- przechowywać i zabierać ryb poniżej ich wymiarów ochronnych,
- sprzedawać złowionych ryb,
- rozdawać złowionych ryb na terenie łowiska,
- łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od: jazów, śluz, tam, zapór, przepławek oraz innych urządzeń służących do piętrzenia wody. Zakaz ten nie dotyczy budowli hydrotechnicznych służących regulacji brzegów lub dna, np. ostrogi, opaski i progi denne,
- łowić ryb w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych i oznakowanych sieci i innych rybackich narzędzi połowu,
- łowić metodą "szarpaka",
- budować pomostów i stanowisk wędkarskich bez zgody użytkownika wody,
- wędkować ze sprzętu pływającego niezarejestrowanego i nieoznakowanego zgodnie z przepisami,
- łowić ryb ze sprzętu pływającego w porze nocnej (od zmierzchu do świtu) w jeziorach i zbiornikach zaporowych, z wyjątkiem okresu od 1 czerwca do 30 września,
- stosować sztucznego światła do zwabiania i/lub lokalizowania ryb,
- kotwiczyć łodzi na oznakowanych torach żeglugi wodnej,
- wędkować z mostów,
- obcinać głów i ogonów rybom przed zakończeniem wędkowania;

e) ryby w stanie żywym, złowione zgodnie z limitem ilościowym, należy przechowywać wyłącznie w siatkach wykonanych z miękkich nici, rozpiętych na sztywnych obręczach. Ryby łososiowate i lipień, przeznaczone do zabrania należy uśmiercić bezpośrednio po złowieniu. Każdy wędkarz musi przechowywać osobno złowione przez siebie ryby, z tym że zabrania się przechowywania żywych ryb dłużej niż 24 godz. W siatce można przetrzymywać nie więcej ryb, niż wynika to z limitów dobowych;
f) złowione ryby niewymiarowe lub będące pod ochroną muszą być bezwzględnie, z ostrożnością wypuszczone do wody;
g) raków pręgowatych, raków sygnałowych oraz ryb z gatunku trawianka, czebaczek amurski i sumik karłowaty po złowieniu nie wolno wypuszczać do łowiska, w którym je złowiono, ani do innych wód;
h) w czasie połowu ryb na przynęty naturalne zabrania się równoczesnego łowienia metodami spinningową lub muchową;
i) uprawniony do rybactwa może na danym łowisku wprowadzić ograniczenie lub zakaz stosowania zanęt;
j) dopuszcza się, w czasie prowadzenia połowu ryb na wędkę, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej;
k) ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane za wyjątkiem gatunków z pkt 3g. Ryby przeznaczone na przynętę, w stanie żywym można przechowywać w specjalnym sadzyku lub w siatce.

DOZWOLONE METODY POŁOWU

1. Metoda gruntowo-spławikowa

a) łowienie ryb metodą gruntowo-spławikową dozwolone jest równocześnie na dwie wędki, każda z linką zakończoną jednym haczykiem z przynętą naturalną;
b) uprawniony do rybactwa może określić dopuszczalną ilość zanęt w danym łowisku;
c) wędkarz łowiący ryby tą metodą, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:
- łowiąc z brzegu - 10 m
- między łodziami lub brodząc - 25 m
- między łodzią a wędkującymi z brzegu - 50 m.

2. Metoda spinningowa

a) łowienie ryb metodą spinningową dozwolone jest na jedną wędkę, trzymaną w ręku, z linką zakończoną jedną sztuczną przynętą, uzbrojoną w max. dwa haczyki. W czasie spinningowania nie wolno stosować dodatkowych wskaźników brań instalowanych na lince.
b) wędkarz łowiący ryby tą metodą, zobowiązany jest do zachowania następujących minimalnych odstępów od innych wędkujących:
- łowiąc z brzegu lub brodząc - 25 m
- łowiąc z łodzi - 50 m.

3. Metoda trolingowa

a) łowienie ryb metodą trolingową dozwolone jest wyłącznie na jedną wędkę, zakończoną linką z jedną sztuczną przynętą, uzbrojoną w nie więcej niż dwa haczyki, holowaną za napędzanym silnikiem, żaglami lub siłą ludzkich mięśni środkiem pływającym. Zabrania się holowania w ten sposób przynęt naturalnych;
b) przy wędkowaniu tą metodą wędkarz zobowiązany jest zachować minimalną odległość 50 m od innych wędkujących.

4. Metoda muchowa

a) łowienie ryb metodą muchową dozwolone jest na jedną wędkę, trzymaną w ręku, wyposażoną w kołowrotek o szpuli ruchomej i sznur muchowy, zakończony nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą, przy czym każdy haczyk nie może posiadać więcej niż dwa ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm. Inne linki niż sznur muchowy w tej metodzie mogą być stosowane wyłącznie do wiązania przyponów, których długość nie może przekraczać dwukrotnej długości używanego wędziska oraz jako podkład pod sznur muchowy. Na wędce muchowej nie wolno stosować dodatkowego, zewnętrznego obciążenia linki i przyponu oraz zakazuje się stosowania kuli wodnej i innych zastępujących ją przedmiotów;
b) przy wędkowaniu tą metodą wędkarz zobowiązany jest zachować minimalne odległość od innych wędkujących:
- z brzegu lub brodząc 25 m,
- z łodzi 50 m.

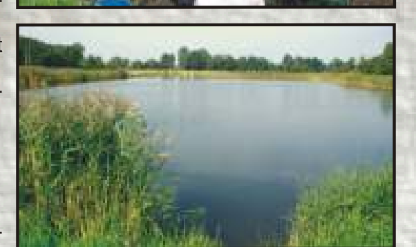

5. Metoda podlodowa

a) łowienie ryb spod lodu na przynętę sztuczną - inną niż mormyszka - dozwolone jest na jedną wędkę, a w przypadku połowu na przynętę naturalną lub mormyszkę na dwie wędki. Za mormyszkę uważa się przynętę, w postaci jednolitego korpusu dowolnego kształtu i koloru, o długości nie większej niż 15 mm, z wtopionym lub wlutowanym haczykiem o pojedynczym ostrzu;
b) otwory w lodzie należy wykonywać o średnicy nie większej niż 20 cm, a między nimi zachować odległość nie mniejszą niż 1 m;
c) zabrania się połowu ryb w porze nocnej, tj. od zmierzchu do świtu;
d) złowione ryby, przeznaczone do zabrania należy uśmiercić zaraz po złowieniu. Zabite ryby należy przechowywać w pojemnikach;
e) przy wędkowaniu tą metodą wędkujący zobowiązany jest zachować minimalną odległość 10 m od innych wędkujących;
f) zabrania się stosować martwej i żywej ryby jako przynęty.

OCHRONA RYB

1. Wymiar ochronny ryby stanowi długość od początku głowy do najdalszego krańca płetwy ogonowej.
2. Jeżeli pierwszy lub ostatni dzień okresu ochronnego dla określonego gatunku ryb przypada w dzień ustawowo wolny od pracy, okres ochronny ulega skróceniu o ten dzień.
3. Zakazowi połowów wędkarskich podlegają następujące gatunki ryb prawnie chronionych:
- alosa,
- babka czarna,
- babka szczupła,
- babka czarnoplamka,
- babka mała,
- babka piaskowa,
- ciosa,
- dennik,
- głowacz pręgopłetwy,
- głowacz białopłetwy,
- iglicznia,
- jesiotr zachodni,
- jesiotr ostronosy,
- kiełb białopłetwy,
- kiełb Kesslera,
- koza,
- koza złotawa,
- kur rogacz,
- minogi - wszystkie gatunki,
- parposz,
- piekielnica,
- piskorz,
- pocierniec,
- różanka,
- strzeble - wszystkie gatunki,
- śliz,
- wężynka.
4. Rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.
5. Wprowadza się następujące limity ilościowe ryb do zabrania z łowisk:
a) w ciągu tygodnia (od poniedziałku do niedzieli):
- głowacica 1 szt.
b) w ciągu doby (w godz. 0.00 - 24.00)
- sum 1 szt.
- troć jeziorowa, troć wędrowna, łosoś, sandacz, szczupak, sieja, boleń (łącznie) 2 szt.
- lipień, pstrąg potokowy (łącznie) 3 szt.
- brzana, karp (łącznie) 3 szt.
- lin 4 szt.
- certa 5 szt.
- węgorz 2 szt.
Łączna ilość złowionych i zabranych z łowisk ryb wymienionych gatunków nie może przekroczyć 10 szt. w ciągu doby.

6. Dopuszcza się zabranie z łowisk ryb innych gatunków nie wymienionych wyżej, w ilościach nie przekraczających 5 kg w ciągu doby.
7. Limity połowu nie dotyczą amura, tołpygi, krąpia, karasia srebrzystego, leszcza, pstrąga tęczowego i pstrąga źródlanego.
8. Łowienie ryb podczas zawodów wędkarskich regulują odrębne przepisy zawarte w "Zasadach Organizacji Sportu Wędkarskiego".
9. Uprawniony do rybactwa w uzasadnionych przypadkach ma prawo do zaostrzenia wymiarów, okresów ochronnych i limitów ilościowych ryb.

KONTROLA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ WĘDKUJĄCYCH

1. Wędkarz łowiący ryby ma obowiązek poddać się kontroli prowadzonej przez :
a) funkcjonariuszy Policji,
b) strażników Państwowej Straży Rybackiej,
c) strażników Społecznej Straży Rybackiej,
d) strażników Straży Ochrony Mienia PZW,
e) strażników Państwowej Straży Łowieckiej,
f) strażników Straży Leśnej,
g) strażników Straży Parków Narodowych i Krajobrazowych,
h) funkcjonariuszy Straży Granicznej,
i) uprawnionego do rybactwa na użytkowanych przez niego wodach.
2. Na żądanie kontrolujących wędkarz ma obowiązek: okazać dokumenty, sprzęt wędkarski, złowione ryby i przynęty.
3. Naruszenie niniejszego Regulaminu przez wędkarza pociąga za sobą konsekwencje wynikające z ustawy o rybactwie śródlądowym i Statutu PZW.

INFORMACJE KOŃCOWE

Do spraw nieuregulowanych niniejszym Regulaminem mają zastosowanie przepisy Statutu Polskiego Związku Wędkarskiego, a także obowiązującego powszechnie prawa, w tym:
- Ustawy Prawo Wodne,
- Ustawy Prawo o ochronie środowiska,
- Ustawy o rybactwie śródlądowym,
- Ustawy Prawo o stowarzyszeniach,
- Ustawy o lasach,
- Ustawy o ochronie przyrody,
- Ustawy o ochronie zwierząt,
- Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt i roślin.
- Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie (z późniejszymi zmianami).

OBSZAR WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO JEST PODZIELONY NA NASTĘPUJĄCE OKRĘGI PZW:

Okręg PZW w Częstochowie,
al. Wolności 81/10, 42-200 Częstochowa, tel. 34 360 53 13, pzwzoczwa@onet.pl

Okręg PZW Kalisz, siedziba Ostrów Wielkopolski
ul. Kantaka 7, 63-400 Ostrów Wielkopolski, tel. 62 736 10 08, pzwkalisz@onet.pl

Okręg PZW w Koninie,
ul. Wyspiańskiego 1, 62-510 Konin, tel. 63 242 28 53

Okręg PZW w Łodzi,
ul. P.O.W. 23, 90-248 Łódź, tel. 42 631 92 07, o_pzw_lodz@lodzhome.pl

Okręg PZW w Piorkowie Trybunalskim,
ul. Karolinowska 19, 97-300 Piorków Trybunalski, tel. 44 646 43 45, pzw@piotrkow.home.pl

Okręg PZW Płocko-Włocawski, siedziba we Włocławku
ul. Sienkiewicza 15, 87-800 Włocławek, tel. 54 234 47 91, pzwwlock1@poczta.onet.pl

Okręg PZW w Sieradzu,
ul. Bohaterów Września 6B, 98-200 Sieradz, tel. 43 822 51 58, pzw_xl@wp.pl

Okręg PZW w Skierniewicach,
ul. Brzozowa 4, 96-100 Skierniewice, tel. 46 833 01 05, skierniewice@pzw.pl

Urząd Marszałkowski w Łodzi

Departament Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki
www.lodzkie.pl
turystyka@lodzkie.pl

Redakcja: Departament Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki
Wydział Turystyki, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź

Materiał źródłowy kartograficzny: na podstawie Atlasu Turystycznego Województwa Łódzkiego, Wojewódzkie Zasoby Geodezyjne i Kartograficzne
Materiał zdjęciowy: archiwum Urzędu Marszałkowskiego w Łodzi, jednostki samorządu terytorialnego (jst), autorzy

PUBLIKACJA BEZPŁATNA
ŁÓDŹ 2011

łódzkie

PZW ŁÓDŹ

ZBIORNIKI:
- Ciosny
- Jeruzal
- Krzywie
- Leśmierz
- Leźnica Wielka
- Łódź (Staw w Arturówku)
- Łódź (Stawy Jana)
- Łódź (Staw Przędzalniana)
- Łódź (Stawy Stefańskiego)
- Nowe Skoszewy
- Pabianice (Staw Wrzący)
- Pabianice (Businka)
- Rybakówka
- Stryków
- Wymysłów Francuski
- Zgierz (Staw Miejski)
oraz
- Zbiornik Jeziorsko
- Zbiornik Talar

RZEKI:
- Bzura (od źródeł do ujścia Ochni)
- Dobrzynka (od źródeł do granic miasta Pabianice)
- Linda
- Moszczenica (od źródeł do ujścia do Bzury)
- Ner (od źródeł do mostu w Lutomiersku)

PZW SKIERNIEWICE

ZBIORNIKI:
- Babsk
- Bełchów
- Bogdanka
- Brzeziny
- Góra
- Jankowice
- Jeruzal
- Joachimów-Mogiły
- Joachimów-Ziemiary
- Józefin
- Kołacin
- Kurzeszyn
- Łowicz (Za Laskiem)
- Mrożyczka
- Mysłaków
- Osiny
- Rawa Mazowiecka (Zb. Tatar)
- Rochna
- Rogów
- Rydwan
- Skierniewice (Zb. Zadębie)
- Strobów
- Tworzyjanki (Zb. Lisowice)
- Żydomice

RZEKI:
- Białka (od źródeł do ujścia do Rawki)
- Bzura (od ujścia Ochni do ujścia Rawki)
- Chojnatka (od źródeł do granicy z woj. maz.)
- Krzemionka (od źródeł do ujścia do Rawki)
- Mroga z dopływami (od źródeł do ujścia do Bzury)
- Mrożyczka (od źródeł do ujścia do Mrogi)
- Rawka (od źródeł do ujścia do Bzury)
- Rylka (od źródeł do ujścia do Rawki)
- Skierniewka (od źródeł do ujścia do Bzury)

PZW SIERADZ

ZBIORNIKI:
- Barycz
- Bełdów
- Byczyna
- Ferdynandów
- Łopatki
- Małyń (starorzecze)
- Męcka Wola
- Próba
- Strońko (starorzecze)
- Zajączek
- Zduńska Wola (Zb. Kępina)
- Zielęcice

RZEKI:
- Grabia
- Ner (od mostu w Lutomiersku do granicy woj.)
- Oleśnica
- Pichnia
- Pyszna
- Warta

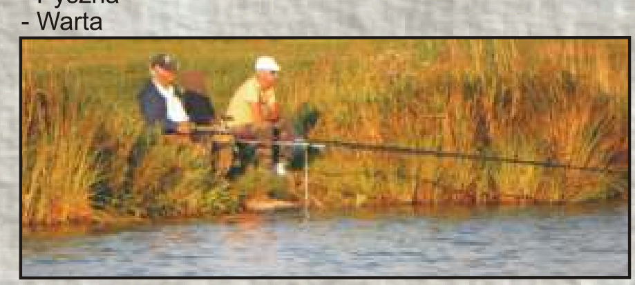

PZW PIOTRKÓW TRYBUNALSKI

ZBIORNIKI:
- Cieszanowice
- Czarnocin
- Drużbice
- Drzewica
- Górki Grabieńkie
- Grobla (Zb. Kardynał)
- Kodrąb
- Kotliny
- Miedzna Murowana
- Opoczno
- Piotrków Tryb. (Zb. Bugaj)
- Pławno
- Przedbórz
- Spała
- Wdowin
- Winek
- Święte Ługi
- Zbiornik Patyki
- Zbiornik Słok
- Zbiornik Sulejowski
- Zbiornik Wawrzkowizna

RZEKI:
- Drzewiczka z dopływami
- Luciąża z dopływami
- Pilica
- Widawka
- Wolbórka

POZOSTAŁE PZW

PZW CZĘSTOCHOWA
- **zbiorniki:** Jankowice, Strzelce Wielkie, Wiskitka
- **rzeki:** Pisia, Warta

PZW KALISZ
- **zbiorniki:** Bolesławiec, Kamionka
- **rzeki:** Prosna, Struga Węglewska

PZW KONIN
- **zbiorniki:** Spicymierz
- **rzeki:** Pisia, Rgilówka, Warta

PZW PŁOCKO-WŁOCŁAWSKI
- **zbiorniki:** Dobrzelin, Franki, Rogal, Oporów
- **rzeki:** Miłonka, Ochnia, Słudwia

ŁOWISKA NA TERENIE ŁÓDZKIEGO

- Antonin
- Babczów
- Bartodzieje, P. Woźniak
- Bełdów, T. Michaś
- Biała Góra
- Biała Rawska
- Biały Ług
- Biestrzyków Wielki
- Błonie
- Bolków, A.,I. Gawleta
- Brzeski
- Buków, B. Dolny
- Charłupia Mała
- Chociw, A.,J. Jakuszek
- Chrząszczew
- Cielądz
- Ciężkowiczki, T. Kalina
- Czok
- Dobieszków
- Dobnia
- Doły Szczudłowskie
- Dudkowy Dół
- Dylów
- Dzierżązna
- Fryszerka
- Grodno
- Grotniki
- Gusin 27, G. Mielczarek
- Jamborek
- Jezior Duży
- Jeziorko
- Kardynał
- Kawa
- Kąt
- Kobylak
- Kocajka
- Kocierzowskie Stawy
- Kolonia Busina
- Kotowice 16, G. Kietla
- Krzemienica, A.,J. Jakuszek
- Kutno - Zalew Miejski
- Lipka
- Lipowczyce
- Lutomiersk - Staw Mateja
- Lututów
- Ładawy 2, P. Leszczyński
- Łączkowice
- Łęczyca - Staw Miejski
- Łyszkowice
- Masłowice - Betonowy Staw
- Matusowiec
- Mierzyn, G. Młyńczyk
- Międzybórz - Zb.Zameczek, Ł. Siwek
- Mysłaków
- Nowe Byliny, J.,D. Ćwiertnia
- Ojrzeń
- Ozorków
- Paplin - Politowizna, E. Książkiewicz
- Patrzyków
- Piorunów, M. Dominiak
- Piorunów, L. Knapiński
- Prusicko, B. Piszczała
- Przerąb, P. Woźniak
- Przyborów
- Psary - Zbiornik Świteź, SK Walewice
- Pszczonów
- Pudłówek
- Sarnówek
- Sereczyn
- Siemkowice
- Słupia
- Słowik
- Sobień
- Sokolniki
- Szczerców - Staw Anglarta
- Świnice Warckie
- Trzepnica, K. Adamus
- Uchań Dolny
- Wiktorów
- Włynice, S. Mechelewski
- Wojsławice
- Wola Branicka
- Wola Łokotowa
- Walewice
- Zawady
- Zbiornik Okręt
- Zgniłe Błota, H. Suchanowski

GOSPODARSTWA AGROTURYSTYCZNE POSIADAJĄCE W OFERCIE POŁÓW RYB

Barkowice Mokre, ul. Główna 39, POD LASEM, A. Zielonka
Bronisławów 25a, HUZAR, H. Rosak, tel. 42 719 49 40; 602 781 514
Brzeziny 10, NAD PROSNĄ, J. Bielewska, tel. 62 783 83 05; 667 942 554
Chlebów 3, BUMERANG, J. K. Foks, tel. 46 831 62 79
Ciosny 20, B. Palmowski, tel. 42 715 56 17
Ciosny 29, S. Kubiak, tel. 42 715 55 98
Dąbrówka Strumiany 8, S.,B. Stańczykowie, tel. 42 717 80 75
Dłutówek 12, DOLINA KONI, W. Śpionek, tel. 44 634 03 50; 602 678 221
Dzierlin 85, E.,R. Mączka, tel. 43 822 53 37; 502 784 289
Dzierżązna 38, POD AKACJAMI, Z. Hanke, tel. 42 717 84 87; 501 331 212
Dzierżązna 41, J. Jarota, tel. 511 672 212
Felinów 8, H. Zjawińska, tel. 500 495 895
Felinów 14, E. Kempa, tel. 43 842 33 48; 603 970 785
Gola 1, POD DĘBEM, M. Mączka, tel. 512 337 825; 501 423 856
Golesze Parcela 21, LEŚNY DWOREK, E. K. Kluzowscy, tel. 691 655 213
Golice 40, A.,H. Olejniczakowie, tel. 601 420 083; 609 109 950
Grobla 1, KARDYNAŁ, L.I. Pawełoszkowie, tel. 605 071 630
Kamieniec 2, B. Gustavsson, tel. 44 757 73 34
Karolinów, ul. Główna 133, JOLA, J.,W. Wojtaszek, tel. 697 981 077; 601 872 731
Klatka 1, KONICZYNKA, I. Pakuła, tel. 62 784 33 90; 603 085 127
Kolonia Krzemieniewice 5, G. Płuciennik, tel. 44 681 81 31; 515 168 139
Kotowice, RANCZO NATURA PLUS, G. Kietla, tel. 42 715 50 06; 607 478 120
Krzeczów, ul. Wczasowa 2, RANCZO NAD WARTĄ, tel. 504 006 917; 608 333 712
Krzeczów, ul. Więcławska 2, A. Okrasa, tel. 43 842 15 10
Lary 4, ZACISZE, tel. 43 820 81 50
Lubczyna 1, PAŁAC LUBCZYNA, W. Wawrzyniak, tel. 62 784 36 28; 62 784 36 70
Łasieczniki 62, MIODOWY RAJ, R. Woynarowski, tel. 46 838 02 61; 603 982 536
Łaznowska Wola, ul. Południowa 97, W. Świstak, tel. 44 719 53 65; 505 089 157
Mieleszynek 18, NA GROBLI, P. Lasota, tel. 62 783 66 61; 605 725 441
Młodawin Górny, NA WYSPIE, W. Rumpel, tel. 43 823 15 79; 608 175 337
Nakielnica 37, E. Pułaczewska, tel. 42 712 05 58
Nalepa 5, ANKA, D. Rewakowicz i P. Kukowski, tel. 62 784 31 32; 785 282 231
Niwiska 1, ZAGRODA, E. Kasprzak, tel. 62 783 81 26; 694 541 974
Paplin 67, POLITOWIZNA, E.,A. Książkiewiczowie, tel. 507 675 665
Piskornik Czernicki, L. Gieda, tel. 607 941 353
Ponikła, tel. 44 756 43 93; 888 207 780
Pustkowa Góra 11, TABUN, D. Wójcicki, tel. 42 718 62 54; 604 841 192
Pustkowie 4, PUSTKOWIE, D.W. Matkowscy, tel. 43 679 00 63; 508 280 727
Radoszewice, ul. Targowa 34, B. Ślusarek, tel. 691 679 363
Radzice Małe 32, W. Zagdański, tel. 48 375 64 28
Rembieszów, AGROLAND, T.,H. Wiesławski, tel. 695 174 337; 693 149 594
Sieczka 1, SŁONECZNA OSADA, tel. 501 234 724
Skoczylasy 41, BRZOZOWY GAJ, R.B. Depta, tel. 606 885 820
Skotniki 103, A. Janiec
Stary Adamów 23, M. Krawczyk , tel. 42 712 23 85
Stefanów 62, DOLINA PIĘCIU STAWÓW, R. Jakubczyk, tel. 44 756 44 05
Tresta, ul. Wczasowa 25, I.,J. Wójciccy, tel. 44 734 03 79
Tresta, ul. Wczasowa 34, G. Głowa, tel. 44 734 05 81; 507 233 979
Tresta, ul. Wczasowa 41, D. Głowa, tel. 44 710 86 15; 608 177 918
Walków 29, H. Piekara, tel. 43 842 35 03
Wiktorów 28, Z. Woźnicki, tel. 42 718 49 40; 512 366 774
Wola Załężna 121a, J.,J. Macierzyńscy, tel. 44 755 37 61
Zakościele 54, B. Monik, tel. 44 710 18 51; 603 464 778
Zakościele 67, NOWY DWÓR, A. Płoszyńska, tel. 44 710 11 92; 608 636 712
Zalesie 15a, L. Abramczyk, tel. 46 874 05 02; 661 122 000
Zgniłe Błota 18, G. Balcerek, tel. 502 344 579, 721 194 824
Zmyślona 16, U. Gawędzka, tel. 43 841 71 29; 692977329
Żurawia 42, L. Krępska, tel. 604 607 851

PROGRAM OPERACYJNY RYBY - OŚ 4: ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ OBSZARÓW ZALEŻNYCH OD RYBACTWA
LOKALNA GRUPA RYBACKA "MIĘDZY NIDĄ A PILICĄ"

Lokalna Grupa Rybacka "Między Nidą a Pilicą" jest Grupą międzywojewódzką obejmującą obszar ośmiu gmin woj. świętokrzyskiego i jedną gminę woj. łódzkiego - Przedbórz.

Charakterystyka:
- 9 gmin: Fałków, Kluczewsko, Krasocin, Moskorzew, Radków, Ruda Malenicka, Secemin, Włoszczowa, Przedbórz;
- powierzchnia: 1 340 km²;
- liczba mieszkańców: 63 068;
- wskaźnik rybackości: 0,72;
- powierzchnia zbiorników: ok. 828,75 ha;
- środki na realizację LSROR: 15 073 252, 00 zł.

Cel główny LSROR:
- poprawa jakości życia społeczności rybackiej poprzez rozwój gospodarczy obszaru LGR.

Cele szczegółowe:
- utworzenie 30 nowych miejsc pracy;
- powstanie nowej infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej;
- wzrost konkurencyjności i atrakcyjności sektora rybackiego.

Wybrane rodzaje operacji:
- powstanie i wyposażenie obiektów i terenów pod działalność gospodarczą;
- mała infrastruktura turystyczna;
- dbałość o obiekty dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego;
- rewitalizacja miejscowości;
- zdobywanie nowych kwalifikacji zawodowych;
- system sprzedaży bezpośredniej produktów rybackich;
- wykorzystanie i pielęgnacja lokalnych tradycji sektora rybactwa;
- dbałość o obszary przyrody;
- powstanie szlaków wodnych.

Kontakt:
Biuro Zarządu LGR, Os. Brożka 3, 29-100 Włoszczowa, tel. 41 385 35 80, www.miedzynidaapilica.pl

PROGRAM OPERACYJNY RYBY - OŚ 4: ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ OBSZARÓW ZALEŻNYCH OD RYBACTWA
ŁOWICKA GRUPA RYBACKA

Obszar, który obejmuje Łowicka Grupa Rybacka w całości położony jest w woj. łódzkim, a wiekowe tradycje związane z rybactwem oraz duże powierzchnie stawów hodowlanych i innych zbiorników decydują o jego wysokim potencjale.

Charakterystyka:
- 5 gmin: Domaniewice, Bielawy, Łowicz, Nieborów, Piątek;
- powierzchnia: 620,33 km²;
- liczba mieszkańców: 34 192;
- wskaźnik rybackości: 1,81;
- powierzchnia zbiorników: ok. 1150 ha;
- środki na realizację LSROR: 16 593 285,19 zł.

Cele LSROR:
- zapewnienie warunków dla zachowania i rozwoju sektora rybackiego, w tym:
  - zapewnienie odpowiedniej ilości wody dla sektora,
  - zapewnienie odpowiedniej jakości wody poprzez działania chroniące zasoby wodne,
  - ograniczenie patologii na akwenach rybackich;
- zwiększenie wartości dodanej sektora rybackiego - rozwój produkcji i usług wykorzystujących jego zasoby, w tym:
  - urealnienie przepisów dotyczących małego przetwórstwa ryb,
  - rozwój małej przedsiębiorczości w sektorze rybackim,
  - tworzenie łowisk dla wędkarstwa rekreacyjnego;
- zachowanie i promocja dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego obszaru, w tym:
  - promocja tradycji rybackich obszaru,
  - promocja i ochrona walorów przyrodniczych i kulturowych obszaru;
- rozwój gospodarczy obszaru, w tym:
  - rozwój produktów turystycznych związanych z walorami przyrodniczymi, rybackimi i kulturowymi obszaru,
  - rowój infrastruktury turystycznej i rewitalizacja miejscowości o walorach turystycznych;
  - rozwój usług na rzecz sektora rybackiego i społeczności obszaru.

Kontakt:
Starostwo Powiatowe w Łowiczu, ul. Stanisławskiego 30, 99-400 Łowicz, tel. 46 837 59 02, www.powiat.lowicz.pl

Łowiska wędkarskie
w regionie łódzkim

Łódzkie

Gatunki ryb występujące w wodach województwa łódzkiego zarówno w rzekach, zbiornikach naturalnych i sztucznych oraz w stawach hodowlanych.

Amur biały jest hodowany w akwakulturze, poławiany w wędkarstwie. Dorasta do 150 cm długości i 45 kg masy. Młode osobniki żywią się zooplanktonem. Po osiągnięciu 6-10 cm długości amur zaczyna się odżywiać głównie roślinnością wodną. Wprowadzona do nowych ekosystemów populacja amura białego może przebudować ich skład roślinny - drobne zbiorniki wodne mogą zostać całkowicie pozbawione roślin zanurzonych, co przez eliminację konkurencji międzygatunkowej prowadzi do wzrostu obfitości fitoplanktonu, łącznie z zakwitami. W Polsce amur biały nie rozmnaża się w warunkach naturalnych. Sztuczne tarło przeprowadza się w czerwcu i lipcu. Najczęściej poławiany metodą gruntową. Brak wymiaru i okresu ochronnego.

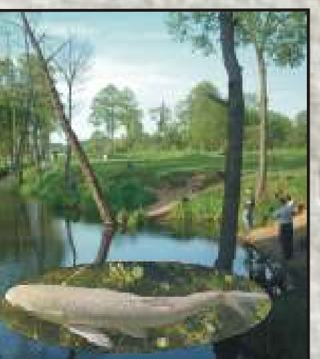

Boleń (rapa) występuje w rzekach nizinnych środkowej Europy, zbiornikach zaporowych, w większych jeziorach i zatokach. Młode ryby żyją w małych stadach, w pobliżu brzegów. Rosnąc rozpoczynają samotniczy tryb życia, trzymając się nurtu rzeki. Długość 50-75 cm i waga 6-8 kg, max. 120 cm (masa ciała do 12 kg). W okresie młodzieńczym pożywieniem bolenia są skorupiaki, wrotki i larwy owadów. Po osiągnięciu długości ok. 9 cm zaczyna odżywiać się rybami. Poluje na ukleje rzadziej płocie, okonie, karasie i cierniki. Może atakować żaby, ptaki wodne i gryzonie. Jest jedynym typowo drapieżnym przedstawicielem karpiowatych. Tarło odbywa się w marcu i kwietniu, w miejscach o szybkim nurcie i kamienistym lub żwirowatym dnie. Ikra składana jest na kamieniach, roślinach wodnych lub zatopionych korzeniach. Dość popularny wśród wędkarzy, łowiony gł. na spinning lub trolling rzadziej na żywą lub martwą rybę. Wymiar ochronny: do 40 cm.

Brzana to słodkowodna, rzeczna ryba występująca w całej Europie. Przebywa w miejscach o twardym, kamienistym lub kamienisto-żwirowym dnie i szybkim nurcie. Osiąga przeciętnie ok. 70 cm i wagę do 7 kg. Jej pokarmem są larwy owadów i małe ryby. Tarło w maju i czerwcu na piaszczystym lub kamienistym podłożu w płytkiej wodzie. Ikra jest przyklejana do kamieni lub piasku. Brzana jest chętnie łowiona na wędkę z gruntu, spławik oraz spinning. Ikra brzany jest trująca, w okresie tarła trujące mogą być również mięśnie jamy brzusznej. Zatrucie u człowieka objawia się biegunką i wymiotami. Wymiar ochronny 40 cm. Okres ochronny od stycznia do końca kwietnia.

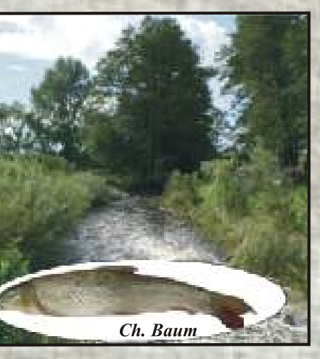

Certa żyje w zlewiskach Morza Północnego, Azowskiego, Czarnego i Kaspijskiego, jezior Ładoga i Pejpus, w dolnych partiach wolno płynących rzek. Przebywa w głębokiej wodzie ponad twardym dnem. Osiąga długość do 50 cm. Żywi się zooplanktonem, ślimakami, gąbkami, małżami, ikrą, glonami. W okresie tarła (maj-czerwiec) certa podejmuje wędrówki w górę rzek. Poszukuje wtedy wody o głębokości ok. 50 cm, przepływie rzędu 1 m/s i miejsc o twardym dnie. Wędkarze łowią ją na spławik oraz metodą gruntową. Wymiar ochronny do 30 cm. Okres ochronny od stycznia do końca czerwca.

Jaź występuje w Europie i Azji, w wodach płynących, rzadziej stojących oraz w słonawych wodach przy ujściach rzek. Żyje stadnie. Osiąga 40-50 (max. 80) cm długości i 2 (max. 5) kg. Żywi się owadami, mięczakami, skorupiakami, małymi rybami. Tarło od kwietnia do czerwca w górnych odcinkach rzek, w miejscach o piaszczystym lub żwirowym podłożu, czasem silnie zarośniętych. Ikra jest przyklejana do podłoża lub roślinności. Gatunek poławiany tradycyjną metodą gruntową, ale też na spinning i żywca. Wymiar ochronny do 25 cm. Nie ma okresu ochronnego.

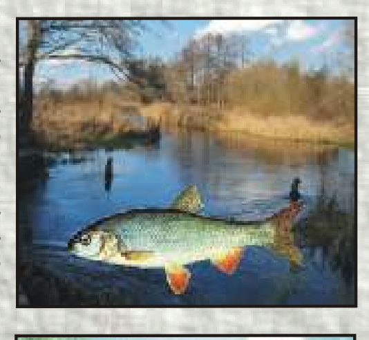

Jesiotry poławiane amatorsko to zwykle gatunki hodowane w stawach (m.in. rosyjski, syberyjski, sterlet), w warunkach naturalnych Polski nie rozmnażają się (tylko sztuczny rozród). Żyją w przybrzeżnych wodach Morza Czarnego, Morza Azowskiego i Morza Kaspijskiego. W Polsce trwają prace nad odtworzeniem gatunku występującego naturalnie w naszych wodach - jesiotra zachodniego. Osiąga zwykle od 130 do 250 cm (ale zdarzają się okazy 4-metrowe), waży zwykle ok. 20-30 kg, rekordowe okazy do ok. 160 kg. Można je poławiać przeważnie metodą gruntową.

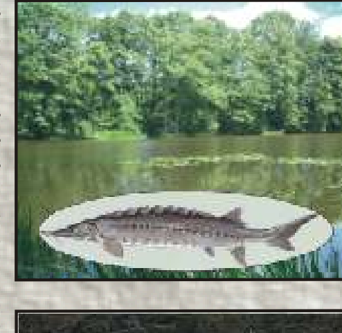

Karaś pospolity występuje w Europie i Azji. Preferuje małe i płytkie zbiorniki wodne - starorzecza, glinianki, torfianki. W Polsce jest spotykany we wszystkich nizinnych wodach śródlądowych, stojących i wolno płynących, w miejscach o porośniętym roślinami podłożu. Przebywa niedaleko brzegów, przy miękkim i mulistym dnie. Toleruje bardzo niską zawartość tlenu. Osiąga długość 40(50) cm i masę 1(2) kg. W przypadku występowania w dużych ilościach osiąga niewielkie rozmiary. Pokarm karasia stanowią bezkręgowce wodne, żyjące w mulistym dnie lub w jego pobliżu, rzadko rośliny. Jest pokarmem wielu drapieżników. Tarło w maju i czerwcu, ikra jest składana w płytkich miejscach i przyklejona do roślin. Łowi się go tradycyjną metodą gruntową. Nie jest objęty formą ochrony.

Karp w sposób naturalny występował w zlewiskach mórz: Czarnego, Kaspijskiego i Aralskiego. Hodowla zmieniła jego zasięg. Żyje w głębokich rzekach, starorzeczach, odnogach lub rozlewiskach. Osiąga ponad 1 m długości i masę ponad 30 kg. Żywi się larwami owadów, mięczakami, skorupiakami oraz innymi organizmami zwierzęcymi oraz roślinami. Aktywny przeważnie wieczorem i w nocy, pokarm pobiera z dna. Tarło w maju i czerwcu, karp odbywa je w płytkiej, zarośniętej wodzie. Ikra jest przyklejana do roślinności, wylęg następuje po 35 dniach. Chętnie poławiany przez wędkarzy z gruntu (tzw. wędkarstwo karpiowe) i spławik. Nie jest objęty żadną formą ochrony.

Kleń występuje w Europie, jest w zasadzie rybą rzeczną, ale spotyka się go w jeziorach, zbiornikach zaporowych i zatokach morskich. Bardzo odporny na wahania temperatur. Jest rybą wszystkożerną. Tarło odbywa się w kwietniu i w maju. W wieku 10 lat kleń osiąga długość około 30-33 cm. Klenie łowione są zarówno metodami gruntowymi, jak i na spinning. Wymiar ochronny do 25 cm.

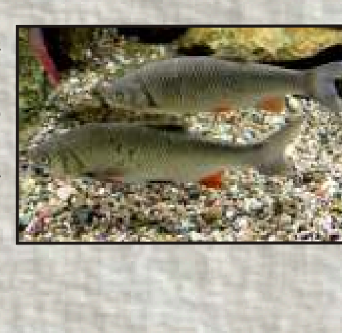

Leszcz występuje w niemal całej Europie, w zach. Azji i na Syberii. W Polsce jest pospolity w dużych jeziorach, rzekach nizinnych i w przybrzeżnej strefie Bałtyku. Żyje w stadach w dolnych partiach dużych rzek, w jeziorach i zbiornikach zaporowych, przebywa w głębokiej wodzie z bogatą roślinnością. W niektórych zbiornikach występuje bardzo licznie, co prowadzi do karłowacenia populacji. Leszcz osiąga ponad 6 kg masy ciała i do 80 cm długości. Żywi się zwierzętami zamieszkującymi osady denne. Tarło w maju i czerwcu, leszcz odbywa gromadnie. Chętnie łowiony przez wędkarzy na spławik i grunt. Brak wymiaru i okresu ochronnego.

Lin występuje w całej Europie i środkowej Azji. W każdym rodzaju wód stojących i płynących (nawet lekko słonawych), jednak najchętniej żyje w ciepłych, płytkich, silnie zarośniętych wodach stojących. Bardzo odporny na niską zawartość tlenu. Jest gatunkiem ciepłolubnym, aktywniejszym nocą. Zimę spędza zagrzebany w mule. Osiąga długość 30-40 cm i masę 1-2 kg, max. do 70 cm i 7,5 kg. Żywi się dennymi bezkręgowcami. Tarło od czerwca do lipca, odbywa się na ciepłych, silnie zarośniętych płyciznach. Powszechnie hodowany w stawach rybnych, z reguły wraz z karpiem. Łowi się go metodą gruntową. Wymiar ochronny do 25 cm, nie posiada okresu ochronnego.

Lipień występuje na obszarze od środkowej Europy po Morze Białe. Zasiedla głównie rzeki, rzadko spotykany w jeziorach. Latem przebywa na kamienistych płyciznach, zimą przenosi się do głębszych wód. Dorasta przeciętnie do 30-40, max. do 60 cm. Żywi się larwami chruścików, jętek i innych owadów, owadami zbieranymi z powierzchni wody, mięczakami, małymi rybami i płazami. Żyje w małych grupach. Wiosną, w okresie tarła, podejmuje krótkie wędrówki poszukując żwirowych lub kamienistych tarlisk z dobrze natlenioną wodą, które znajduje przeważnie w niedużych dopływach. Ikra jest zasypywana przez samca w piasku, który chroni ją przez 23 tygodnie inkubacji. Często w jednym gnieździe składa jaja kilka samic. Łowi się przeważnie na spinning i metodą muchową (sztuczna mucha). Wymiar ochronny do 30 cm. Okres ochronny od marca do końca maja.

Miętus występuje w północnej i środkowej Europie. Ma wysokie wymagania tlenowe i jest wrażliwy na zanieczyszczenia wody. Żyje głównie w rzekach z czystą i szybko płynącą wodą oraz żwirowatym dnem. Ryba dociera również do górskich potoków. Występuje także w zbiornikach zaporowych. Wchodzi do wód słonych. Żyje przy dnie, ukrywa się przed dziennym światłem. Długość ok. 60 cm (max. 120 cm), masa do 34 kg. Aktywny zimą. Młode żywią się skorupiakami, robakami i larwami owadów. Dorosłe zjadają ryby, raki i żaby. Miętus jest rybą zimnolubną. Tarło w grudniu i styczniu, na piaszczystych płyciznach w silnym nurcie, często w dużych stadach. Łowi się go metodą gruntową. Wymiar ochronny do 25 cm. Okres ochronny od grudnia do końca lutego.

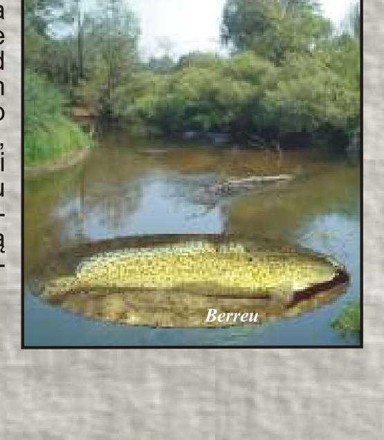

Okoń europejski występuje w wodach całej Europy (płynących, stojących oraz słonawych wodach przybrzeżnych). Młodsze osobniki często tworzą ławice, starsze żyją w niewielkich grupach bądź samotnie. Osiąga 60 cm długości i masę do 4 kg. Narybek żywi się planktonem, później ikrą innych ryb. Dorosłe osobniki zjadają gł. ryby oraz większe bezkręgowce. Tarło w kwietniu i czerwcu, na płyciznach gdzie samica składa ikrę, która przykleja się do kamieni, zanurzonych gałęzi, roślin wodnych itp. w postaci wstęg o długości 12 m i szerokości do 2 cm. Łowiony na spinning, spod lodu oraz na żywą i martwą rybę, a także na spławik, grunt i na muchę. Brak wymiaru i okresu ochronnego.

Płoć występuje w całej Europie i wsch. Azji. W Polsce żyje we wszystkich wodach słodkich z wyjątkiem gór, a także w wodach przybrzeżnych Bałtyku. Osiągają: 30-40 cm długości, 0,5 kg masy ciała. Stanowi główny pokarm dla szczupaków, sandaczy, sumów i boleni. Zjada zarówno pokarm roślinny jak i zwierzęcy. Przy długości ok. 20 cm płoć zaczyna odżywiać się mięczakami, głównie racicznicami. Tarło w kwietniu i maju. Poławiana przez wędkarzy na spławik i grunt. Brak wymiaru i okresu ochronnego.

Pstrąg tęczowy naturalnie występuje w Ameryce Pn. Sztucznie rozpowszechniony niemal we wszystkich krajach świata. W niewielkich ilościach spotkać go można w każdej niemal rzece oraz w wielu stawach i jeziorach. W naszych warunkach nie rozmnaża się w sposób naturalny, ryby pochodzą z zarybień lub uciekają z hodowli. Długość ok. 40-60 cm, masa 4-5 kg. Żywią się głównie owadami i ich larwami, zjadają też małe ryby, żaby, kijanki robaki, owady unoszące się na wodzie i latające ponad nią. Łowiony przez wędkarzy muchowych. Nie ma wymiaru i okresu ochronnego.

Pstrąg potokowy występuje w całej Europie oraz pn. Afryce i nielicznie w Azji. Żyje w zimnych, dobrze natlenionych i dzikich rzekach. W Polsce osiąga max. ok. 80 cm długości i 5 kg masy ciała. Jest typowym drapieżnikiem. Młode osobniki zjadają larwy owadów i skorupiaki, dorosłe głównie ryby i owady. Tarło odbywa jesienią w niewielkich dopływach ze żwirowym dnem. Ikra jest składana do zagłębień wykopanych przez samice w żwirze. W Polsce zagrożony z powodu systematycznego niszczenia jego siedlisk. Łowi się na spinning i sztuczną muchę (muszkarstwo). Wymiar ochronny do 30 cm. Okres ochronny od listopada do końca grudnia.

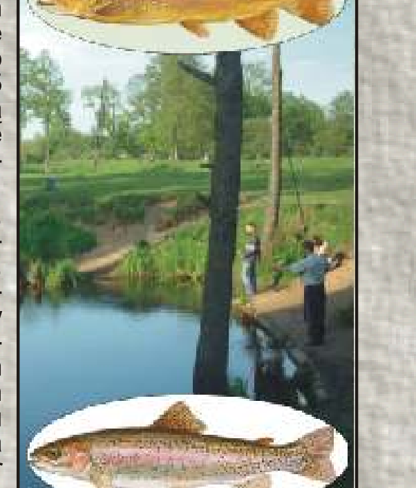

Sandacz występuje w Europie środkowej w jeziorach, zbiornikach zaporowych, średnich i dużych nizinnych rzekach oraz w płytkich wodach przybrzeżnych Bałtyku. Preferuje głębokie, mętne wody o twardym, piaszczystym, żwirowatym bądź gliniastym dnie. Jest wrażliwy na niedobór tlenu. Osiąga długość 100 cm i masę 10 kg. Aktywny od wieczora do rana (dobrze widzi) w ciemności. Żywi się główne niewielkimi rybami. Tarło w kwietniu i maju, odbywa się w płytkiej wodzie o głębokości ok. 1 m. Chętnie łowiony przez wędkarzy na spinning oraz żywą i martwą rybę. Wymiar ochronny do 45 cm. Okres ochronny od marca do końca maja.

Sum europejski (sum pospolity) zamieszkuje rzeki i zlewiska Bałtyku, Morza Czarnego i Morza Kaspijskiego. Żyje w dużych rzekach oraz zbiornikach zaporowych, w jeziorach rzadki. Aktywny zazwyczaj po zmroku, dzień spędza leżąc nieruchomo na dnie w głębokich miejscach o spokojnym przepływie. Jest ciepłolubny, zimą nie żeruje. Poluje na ryby, ale nie gardzi żabami, małymi ssakami nawet ptakami. Sum jest największą rybą słodkowodną Europy - osiąga długość ponad 2 m i wagę ponad 100 kg (max. 5 m i wagę 306 kg). Tarło od maja do lipca w temperaturze nie mniejszej niż 20 °C, na zarośniętych płyciznach. Wędkarze łowią go przede wszystkim na żywca lub martwą rybkę, z gruntu lub na spławik oraz na spinning. Wymiar ochronny do 70 cm. Okres ochronny od września do końca czerwca.

Haplochromis

Szczupak pospolity jest powszechnie występującą drapieżną rybą. Żyje w wodach słodkich (płynących, stojących i słonawych wodach Bałtyku). Osiąga długość do 1,5 m i masę do ok. 10 kg. W dobrych warunkach rośnie bardzo szybko do 1 kg w pierwszym roku życia. Jest świetnie przystosowany do życia wodnego drapieżnika, czyha w ukryciu między roślinami na zdobycz. Szczupak wybiera nie tylko ryby, atakuje również małe ptaki wodne, gryzonie, żaby, nie gardzi osobnikami swego gatunku. Tarło w marcu i kwietniu na zarośniętych płyciznach, w starorzeczach i na zalanych łąkach. Ikra jest bardzo drobna, przytwierdzana do roślinności wodnej. Wylęg następuje po 12-15 dniach. Popularna ryba wśród wędkarzy sportowych, łowiona na przynęty naturalne (na żywca) i sztuczne. Najpopularniejszą metodą połowu jest spinning. Wymiar ochronny do 45 cm. Okres ochronny od stycznia do końca kwietnia.

Świnka żyje w Europie środkowej i pn. Azji, gromadnie w płytkich (do 2 m) miejscach o bystrym nurcie i kamienistym, piaszczystym lub lekko zamulonym dnie. Osiąga 25-40 cm długości i waży do 1 kg. Żywi się roślinami, szczątkami roślin, glonami. Zeskrobuje tam wargami tzw. narost, tj. glony porastające kamienie i przedmioty leżące na dnie. Poszukując larw owadów, kiełży czy mięczaków jest nawet w stanie przesunąć kamień. Tarło w kwietniu i maju, wówczas często wyskakuje nad powierzchnię wody. Łowi się go metodą gruntową. Wymiar ochronny do 25 cm. Okres ochronny od 1 do 15 maja.

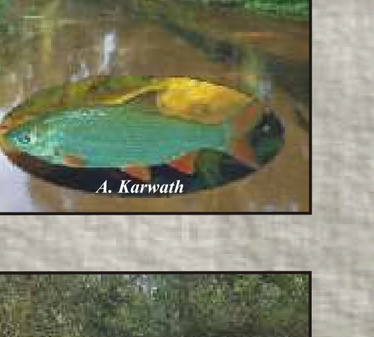

Tołpyga biała to słodkowodna ryba ceniona z powodu smacznego mięsa. Pochodzi z Chin i wsch. Syberii. Żyje w wodach stojących i wolno płynących zasobnych w plankton. Gatunek introdukowany w wielu krajach, również w Polsce, w celu regulowania nadmiernego wzrostu fitoplanktonu. Ryba ta żywi się głównie planktonem i drobnym pokarmem roślinnym. Dorosłe osobniki polują głównie na robaki, mięczaki, a także małe ryby. W Polsce nie rozmnaża się w warunkach naturalnych. Poławiana przez wędkarzy zarówno metodą gruntową i spinningową. Nie ma okresu ochronnego.

Tołpyga pstra to słodkowodna ryba pochodząca z Chin, gdzie już od 2 tys. lat była hodowana w stawach. Gatunek introdukowany w wielu krajach całego świata, w niektórych po ucieczce z hodowli tołpyga została uznana za gatunek inwazyjny. Dorasta do 1,1 metra długości i 45 kg masy ciała. Żywi się początkowo fitoplanktonem, a w miarę rozwoju zaczyna pobierać również zooplankton oraz małe ryby. Przyczynia się do zmniejszenia tempa zarastania zbiorników. W Polsce nie rozmnaża się w warunkach naturalnych. Poławiana przez wędkarzy zarówno metodą gruntową i spinningową. Nie ma wymiaru i okresu ochronnego.

Węgorz europejski żyje w rzekach i jeziorach Europy zach. i środkowej, w pd-wsch. i środkowej cz. Oceanu Atlantyckiego i we wszystkich morzach europejskich. Wybiera miejsca ciepłe i obficie porośnięte, o dnie mulistym, ale spotyka się go także w wartkich rzekach o dnie kamienistym, zwłaszcza jeśli znajduje tam podmyte brzegi, korzenie drzew i inne kryjówki. Żyje przy dnie. Zimę spędza zagrzebany w mule. Aktywny jest w nocy. Żywi się głównie fauną denną (bezkręgowce) i drobnymi rybami oraz rakami. Potrafi przemieszczać się po lądzie po wilgotnym podłożu oddychając wówczas skórą. Przed osiągnięciem dojrzałości płciowej samice żyją w wodach śródlądowych w głębi lądu, samce zaś w zasięgu wód słonawych. Dorosłe osobniki wędrują z wód słodkich do morza podejmując wędrówkę rozrodczą, przez ocean dostają się do Morza Sargassowego i tam odbywają tarło. Osobniki dorosłe po tarle giną. Larwy węgorza unoszone są przez Prąd Zatokowy i po 23 latach docierają do przybrzeżnych wód Europy, gdzie po przeobrażeniu w formę dorosłą wpływają do rzek. W wodach słodkich przebywają zazwyczaj 6-10 lat, a niektóre do 20. Samica osiąga nawet do 200 cm długości i wagę do 9 kg. Poławiany jest przez rybaków i wędkarzy. Łowi się go metodą gruntową. Wymiar ochronny do 50 cm. Okres ochronny od 15 czerwca do 15 lipca.

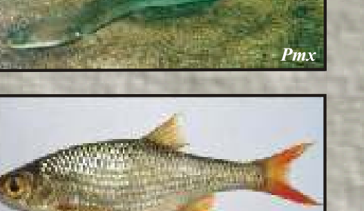Wzdręga (krasnopiórka) preferuje nizinne, silnie zarośnięte, wolno płynące rzeki lub jeziora o dnie mulistym. Osiąga długość do 30 cm i masę do 1 kg. Młode żywią się planktonem, a po osiągnięciu długości około 7 cm jedzą głównie roślinność wodną. Tarło w kwietniu i maju. Wzdręga nadaje się do hodowli w małych przydomowych stawach. Wymiar ochronny 15 cm.